

и да нѣ подава короната. На вѣтхото време
 Индіанинѣ браха съ тѣхъ. И Помейи ко-
 гато са заврѣщаше повѣдѣитѣль, колѣта мѣ
 ги тѣглаха Олонове, како вѣхъе въ Римъ,
 Нѣкой приказватъ чи видѣли фильовѣ да и-
 граатъ хоро, да поздравлѣватъ, да слѣдѣ-
 ватъ на трапѣзата и да праватъ дрѣги
 много работы, който ѣдѣамъ може да по-
 вѣрѣва чѣловѣкъ.

Олоновитѣ живѣатъ много на ѣдно, и
 кога щѣ премѣнатъ нѣкоа рѣка ѡставатъ
 малкитѣ по наприѣдъ, ачи си иждѣгатъ хѣ-
 вѣтатъ надъ водѣта и тай си въздышатъ:
 а кога спѣтъ забѣватъ го въ зимѣта, за
 да не вѣхъе нѣкоа мышка, или дрѣга еѣ-
 вѣлѣчка. довѣтъ ги различно, но обѣчно
 копѣатъ трапища, и ги покрѣватъ сѣсъ шѣма
 и дрѣбакъ, ачи кога нѣкой си преминѣ ѡ
 тамъ пада вѣтрѣ, и не може вѣки да иж-
 лѣже, ѡукротѣватъ ги сѣсъ вѣй и глѣдъ,
 не вредатъ никого, ако не ги закачи ѣ-
 дѣната нѣдѣ колкото тридѣсѣтъ чѣловѣцы,
 Но колко чѣдинъ ѣ Бѣжѣатъ прѣмысла! Защо
 тойзи голѣмѣй добытакъ не нѣдѣ мѣю, инти
 граѣси